

אח"כ נסע להקבלת פנים של ר' ד"ר זעליגזאן שי' . ואמר שט השיחה... ע"ד המס"נ של אשה בחנוכה. וענין של נרות חנוכה להאיר את חושך בעת החופה אמר אד"ש הברכות והברכה אחרונה כיבד לאבי הכלה, אבל הוא כיבד אר"ש. לפני החופה בית הכיס אר"ש אס הוא תחת הרקיע. אחרי החופה אמר להבחורים שירקו שם. אח"כ נסע אר"ש בחזרה (שעה אחת אחר שבא לשם). כשבא ל 770 (בפנים הי' בר מצוה), כשהגיע . . . להפתח אמר אר"ש לא (העומד שם) מען דארף ניט מפרסם זיין אבער איך קען ניט אריין . . . . . הלך לביתו.

ה' סבת: גראנער שי' יצא מחדר אד"ש ואמר: מה שאד"ש אמר להממונים (על חזרת וא"ח):
 שבהרשימה של חזרת וא"ח יש רק 20 בחורים ובביהמ"ד יש 75 בחורים. ואלו שאין הולכים
 ודארף מען זיי זאגן אז-עס איז בלתי סדר. אויב מען וויל קען מען זאגן אז איך
 האב דאס געזאגט, וואס פארא תירוצים עס זאלן ניט זיין, צי עס איז שווער אדער
 מען האט ווייניג שולען. אויב מען האט ניט קיין שול דארף מען צוזאמענקלייבן א
 חבורה פון ניין אידן און ער זאל זיין דער צענטער ווי יענער דבר שבקדושה . . .
 מען דארף פרעגן די משפיעים (און דוקא די משפיעים איבער חסידות) וועלכע מאמרים
 מען זאל חזר'ן.

י"ד שבט: אד"ש התפלל לפני התיבה כל התפלות. בעת תפלת ערבית וכן לאמירת ששניות
 ככה קצת. לפני קדיש (אחרי משניות) העביר ידו על מצחו הק'. בשחרית באמירת "יהי כבוד
 למזמור שיר חנוכה הבית גו'². בעת ההתוועדות אד"ש התחיל לבכות קצת והתחיל המאמר
 באתי לגני גו'.

שבת, י"ג שבט: אחר מנחה אמר שיחה (כמו שנוהג ביומא דסגרא).

ח"י שבט: ג (כשהיינו צריכים להכנס, אמר וווקא על ליל יחידות).
 ז'נסנו לחדר אד"ש (בכדי לסדר שם הפראדזשעקטאר, בעד אד"ש שרוצה לראות התמונות של
 הלוי' של הרבי הריי"צ נ"ע). אד"ש אמר שיהי' וווקא על ליל יחידות. במסך שאד"ש
 ראה הנ"ל, עמד כל הזמן. בחלק השני - בכה בכי' חרשים. אחר שסיימנו, אמר לנו שניקח
 התמונות שנמצאים באלמער' (שבנוי בכותל), והוא מביא את הרבי הריי"צ נ"ע לשנת
 תר"ץ. היאך שירד מהספינה, וכו'. אד"ש עורר אותנו על כמה פרטים וכן שמות אנשים
 בהתמונה, (פילם זה קיבל ממשפחת קריימער). אחרי שסיימנו הנ"ל, אמר אר"ש (בחיור'):
 וואס וועלן מיר יעצט זעהן ?

כהנ"ל הי' לערך שעה. ואח"כ שאל אותנו ווער גיט ועס פילם צום רבי'ן . . .

י"ד שבט: אחר מנחה נכנסו איזה תל' (מנו הייווען) לאד"ש. ואמר להם אד"ש: וויבאלד אז
 יעצט איז נאך מנחה, און גייט צו חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות, איז דאס
 מסתם השגחה פרטיית, און מען דארפן רעדן וועגן ועס טאג, . . . א פריי וויל לאנג
 זי איז דבוק צום בוים וואקסט דאס, אבער אויב ער ווערט אפגעריסן . . . הערט ער אויף
 וואקסן, ער"ז בהנוגע תומ"צ דארף מען זיין צוגעבונדן צו דעם . . .

שבת מכה"ח אדר: באמצע המאמר (ד"ה לא תהי' גו') בדברו אודות אז מען דארף אויסנוצן עדער רגע כו' ממלא זיין שליחותו של עצמו"ה- התחיל לבכות און געיאמערט שלא שמענו מעולם.

ז"ו אדר: במנחה אמר החזן קדיש, ואד"ש הביט עליו (ולא אמר שום זיכר). אחר חקדיש שלם אמרנו תחנון, ואח"כ חצי קדיש ועלינו.

י"ד אדר- פורים: נכנס להתוועדות. נטל ידיו הק' לסעודה. אח"כ אנגעשפארט ראשו הק' על ידיו הק' והתחיל לומר המאמר. באמצע המאמר הי' עמד א' כנגד אד"ש ועי"ז האבן אנדער ניט געקענט זעהן, ואחדים התחילו לצעוק עהנ"ל, אד"ש חייך והפטיק באמצע, והמתין עד שהנ"ל ירד והמשיך המאמר... א קרוב לסיום ההתוועדות אמר: עס איז דא וואס האלט ביי עד ולא ידע, און לכל הפחות מוציא זיין אלעמען, איך ווייס ניט אויב ע"פ דין איז דאס אויסגעהאלטן אבער לל לכל הפחות אן ארט אין פלפול האט דאס, ואמר אד"ש לא שיאמר לחיים, וכן אמר לאחים העכט שי' שכל האחים זאלן אויסטרינקען א באטעל מיט א האלב הי' שם א' מהמלאכים שהי' שתוי והתחיל לומר... ואמר אד"ש אליו: אויס מלאך כבני אדם! הי' א' שבניו שי' רצו ליקח אותו החוצה מפני שהי' כבר שתוי, וא' סבניו אמר לא' שעמד מסביבו, ער איז מיין טאטע ניט אייער'ס, ואמר אד"ש שיאמר לחיים, און אהן פתחה, ואח"כ ניגש בנו השני לאביו, ואמר אד"ש: אויב... וואלט געזארגט פאר זיין נפש אלקית ווי ערו זארגט פאר זיין פאטער וואלט ער געווען גאר אנדערש". שאל לא' מדוע אינו חוזר דא"ה בבתי כנסיות וענה הנ"ל שאין לו זמן ואמר אד"ש: משיח דארף באלד קומען אמר לר' מענטליק שיחי': עס פעלן צעהן תלמידים וועלכע קענען און זאגן ניט חסידות אין שוהלען, ניט נאר דאס נאר איך זעה זיי ניט דא צום פארבריינגען... א' ניגש לאד"ש ואמר לו שאין לו השגה (בחסידות) ואמר לו אד"ש: (אז ש פארשטיין דארף מען, נאר וועלן פארשטיין דאס דארף מען (ניט'?)...)

י"ז אדר: הייתי אצל אס של יבלח"ס אד"ש וטיפרה לי: אודות בעלה זצ"ל, שכתבה ע"ע 120 דפים בהנוגע ימי חייו, בכדי שהבנים שלה ידעו מזה. וכן סיפרה מה שהי' חולה ולבטפן נפטר (מאותו מחלה). סיפרה שפעם הי' שם נכרי עמו ביוהכ"פ, ובאותו היום נפחד לדבר עם בעלה, מפני שהי' יושב עם תהלים (לא הי' לו מחזור) ובכה זייער שטארק.

ג' ניסן: לפני שבת אמר אד"ש לר' יאלעס שיחי' (שיהי' כאן עד אחר שבת. חר' חדקוב שי' סיפר שאד"ש יאמר מאמר או שיחה (אחר מנחה) אחר מנחה ניגשנו לשולחנו, האט ער אקוועטש געטאן מיט די פלייצע, .. ואח"כ הביט על כולנו ודמעות התחילו לירד מעיניו הק' וישב על מקומו (של שבת ויו"ט) והתחיל המאמר ד"ה עם זו יצרתי...)

כת הגדול, יו"ד ניסן: אחר מנחה ואמירת ההגדה, שחכינו על שיחה כו' אבל היינו רק צעירים ולא אמרנו אותו אליו כו', חייך אלינו ויצא.